

prima instanță - (Judecătoria Comrat) S. Popovici

instanța de apel - (Curtea de Apel Comrat) A. Curdov, G. Colev, Ș. Starciuc

ÎNCHEIERE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Vera Gherciu reprezentată de avocatul Elena Lazareva,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vera Gherciu împotriva lui Victor Balijic cu privire recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 22 decembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Vera Gherciu și menținută hotărârea Judecătoriei Comrat din 31 iulie 2014,

c o n s t a t ă :

La 03 decembrie 2012 Vera Gherciu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Victor Balijic, prin care a solicitat recunoașterea, în baza recipisei din 17 octombrie 2004, a dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile nr. cadastral 9601214.738, cu suprafața totală de 0,1416 ha, amplasat în mun. Comrat, str. Cotovscogo, 66 și nr. cadastral 9601214.024.01.001, amplasat în mun. Comrat, str. Cotovscogo, 50, ap. 1.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că este sora Eugeniei Balijic, iar din cauza unor circumstanțe apărute în familie a fost nevoită să perfecteze pe numele ultimei, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 774 din 18 martie 2002, bunul imobil cu nr. cadastral 9601/11/10927-1, situat în mun. Comrat, str. Cotovscogo, 66.

La fel, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 556 din 26 februarie 2003, pe numele Eugeniei Balijic a fost înscris bunul imobil cu nr. cadastral 9601/11/10927-2, situat în mun. Comrat, str. Cotovscogo, 66.

Menționează că la momentul depunerii acțiunii, bunului imobil situat în mun. Comrat, str. Cotovscogo, 66, i-a fost atribuit nr. cadastral 9601214.738.

Totodată, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 2270 din 23 iulie 2004 pe numele Eugeniei Balijic a fost înscris apartamentul nr. 1 din str. Cotovscogo, 50, mun. Comrat, nr. cadastral 9601214.024.01.001.

Reține reclamanta că, în temeiul actelor juridice enunțate, bunurile imobile menționate, de facto, au trecut în proprietate surorii sale, Eugenia Balijic, însă, de iure imobilele au fost procurate din mijloacele financiare proprii, iar în acest sens a fost întocmită recipisa din 17 octombrie 2004.

Susține că la 21 aprilie 2012 sora sa Eugenia Balijic a decedat, iar succesorul ei, Victor Balijic, a depus la notar cerere privind acceptarea succesiunii.

Consideră reclamanta Vera Gherciu că acțiunile lui Victor Balijic, fiul defunctei Eugenia Balijic, în vederea acceptării succesiunii, sunt neîntemeiate deoarece bunurile imobile succesoriale sus-menționate au fost procurate de către ea, din surse financiare proprii și nu au aparținut Eugeniei Balijic.

Prin încheierea Judecătoriei Comrat din 13 iunie 2013 procesul în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vera Gherciu împotriva lui Victor Balijic cu privire recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile, s-a suspendat. (vol. I f.d. 126)

Prin încheierea Judecătoriei Comrat din 26 noiembrie 2013 procesul în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vera Gherciu împotriva lui Victor Balijic cu privire recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile, s-a reluat. (vol. II f.d. 17)

Prin hotărîrea Judecătoriei Comrat din 31 iulie 2014 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Vera Gherciu împotriva lui Victor Balijic cu privire recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile. (vol. II f.d. 78, 87-88)

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la 26 august 2014 Vera Gherciu a declarat apel.

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 07 aprilie 2015 s-a ridicat de la examinarea apelului pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vera Gherciu împotriva lui Victor Balijic cu privire recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și s-a restituit Judecătoriei Comrat pentru efectuarea corectărilor din hotărâre. (vol. II f.d. 153-verso)

Prin încheierea Judecătorei Comrat din 14 mai 2015, în partea motivată a hotărârii Judecătorei Comrat din 31 iulie 2014, la punctul 8, 18, 21 și 23 s-a indicat: recipisa din 17 octombrie 2004. (vol. II f.d. 164-verso)

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 22 decembrie 2015 s-a respins apelul declarat de Vera Gherciu și s-a menținut hotărârea Judecătorei Comrat din 31 iulie 2014.

La 21 martie 2016, prin intermediul oficiului poștal, Vera Gherciu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și restituirea pricinii la rejudecare.

În motivarea recursului, reiterând motivele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei, recurenta Vera Gherciu a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, pe care o consideră neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Astfel, susține că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și au aplicat eronat normele de drept material și procedural, și anume art. art. 679, 680, 508 Codul civil.

De asemenea, instanțele de judecată nu au luat în considerație recipisa care reprezintă un anti-contract asupra bunurilor imobile litigioase, precum și că dânsa s-a adresat cu acțiune în vederea recunoașterii dreptului de proprietate, iar recipisa la care s-a făcut referire, este doar o probă în vederea demonstrării procurării bunurilor imobile din surse financiare proprii și a dreptului de proprietate asupra acestora.

Mai mult ca atât, instanțele de judecată nu au dat apreciere declarațiilor martorului Leicovici P.P. și raporturilor de expertiză tehnico-științifică.

La 25 august 2016, intimatul Victor Balișic, reprezentat de avocatul Dmitri Chiseev, a depus referință prin care a solicitat declararea recursului depus de Vera Gherciu ca fiind inadmisibil, cu menținerea deciziei Curții de Apel Comrat din 22 decembrie 2015 și a hotărârii Judecătorei Comrat din 31 iulie 2014.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că recursul împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 22 decembrie 2015 a fost declarat la 21 martie 2016, prin intermediul oficiului poștal (vol. III f.d. 16), iar la materialele cauzei lipsesc probe privind expedierea de către

Curtea de Apel Comrat a deciziei contestate și recepționarea acesteia, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se consideră depus în termen.

Analizând modul în care recurenta Vera Gherciu și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia

probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Vera Gherciu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Vera Gherciu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari